

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm1292.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kong Hellig-Knud.

- 1 **S**olen skinner saa klar om Dag,
Alting giver hun god Styrke,
Det er nu kommet saa vel i Lag,
At borte er Natten hin mørke,
Den ædle Herre de vog ~~fæ~~^{*fæ}ldte. med Uret.
- 2 Sig Danmark glæder og fryder med Skiel,
Og stander i feireste Grøde,
Utysker og Trolde er slagne ihjel
Og Afguderer er lagt øde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 3 Danmark, Danmark! din Pris er stor,
Du dig tør ei ved at forfærde,
Thi du udi Himmeriges Kor
Har en naadig Gud og Herre.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 4 Af kongeligt Blod en Konning bold
Lod Gud sig fast behage,
Gav ham baade Land og Folk i Vold,
Han skulde Hans Ord fremdrage.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 5 Kong *Knud* saa hed han, den Herre huld,
Hans Fader Kong *Svenn* de kaldte,
Da *Harald*, hans Broder, var lagt i Muld,
De Danske hannem udvalgde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 6 For Rettens Pleie han sørged vel,
At Hvermand Sit maatte nyde,
Og strængelig straffede han Uskiel
Paa hvem hans Lov turde bryde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 7 Den Christne Kirke med snilde Raad
Han tragtede at handhæve,
Og Klerkene, som var før forsmaaet,
I hans Tid bleve saa gæve.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 8 Paa *Dalby* Kirke det kiendes end,
Og saa paa *Lunde*-Domkirke,
Og for han var *Roskilds* fuldtro Ven,
Ham love de vise Klerke.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 9 Han vilde, hvad *Danmarks* var med Ret,
Det skulde ved Riget blive,
Da Lov og Fred var i Landet sæt,
Til Orlogs han sig mon give.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 10 ¹¹*Preusen* og *Kurland* han greb da an,
Tilhaande de ham og ginge,
For deres Herre og Høvedsmand
Med Glæde de ham undfinge ~~m~~^{*}odtog..
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 11 For *Engeland* i hans Faders Tid
Fra *Dannemark* sig adskilde,
Han agted at drage med Krigsmagt did,

- Og gjøre dem hjemme et Gilde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 12 Af Landet saa bød han Leding ud,
Hver skulde sig rede og ryste ~~ruste~~,
I alle Styrishavne de lød hans Bud,
De vare i Mod saa trøste ~~trøstige~~.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 13 I *Limfjord* havde han Flaaden lagt,
Alt ved den vestre Side,
Hans Broder havde ham Hjelp tilsagt,
Derpaa saa monne han lide.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 14 Men *Oluf* var Kain mod Broder sin,
Efter Liv og Rige ham satte,
Holdt ham kun op, saa falsk og fin,
Med smigrende Ord og glatte.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 15 Til menige Mand gik Bud saa tit:
Det var dem selv til Baade,
De skulde sig liste hver hjem til Sit,
Adsplitte saa Kongens Flaade.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 16 12De fulgde hans Raad foruden Blu,
De mende, det var det Rette,
Almuen, ustadig i Sind og Hu,
Velgierning kan snart forgjætte.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 17 Dankongen formærked sin Broders Flærd ~~Falskhed~~.
Til Slesvig lod han stævne,
Og der han fandt sin Broder uskiær ~~skyldig~~,
Han vilde paa ham det hevne.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 18 De toge da *Oluf* Kongesøn,
I Bolt og Jern ham lagde,
Der hjalp ei Broderskab eller Bøn,
"Løn som forskyldt," han sagde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 19 Deraf gik Rygte og megen Røg,
Almuen det mon forskrække,
At Kongen vilde Haan og spodsk Optøi
Paa dem efter Loven vrække ~~hevne~~.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 20 Deres Odel skulde de have forgjort, ~~forbrudt~~.
Og dertil Halsen miste,
Eller de skulde rømme af Landet bort,
Hvad Lykke de saa maatte friste.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 21 End var den Herre saa god og from,
Deres Straf lod han formilde,
De skulde gaae frie for Lov og Dom,
Naar Tienden de yde vilde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 22 13Men *Vendelboen* i Sind var stiv,
Og trodsig imod sin Herre,
Maatte han ei selv nyde Fred og Liv,
Det skulde gaae Kongen værre.
Den ædle Herre de vog med Uret.

- 23 De slog sig sammen med væbnet Hand,
De vilde ham plat fordrive,
Til *Fyen* han drog da fra *Jylland*,
Han agted i Fred at blive.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 24 Men det var *Blak*, den Ræv paa To,
Han førde saa glat en Tale,
Han bad Kong Knud sig slaae til Ro,
Han vilde den Sag udhale.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 25 Til Almuen sagde han i Smug,
De skulde kun frit fremfare,
Saa gik han frem med Judas-Hu,
Fik Kongen i sin Snare.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 26 Det maa man kalde med Ret og Skiel
Paa Blakes Hest at ride,
Naar et er meent, et andet Mundhæl,
De daares, som derpaa lide.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 27 Saa trængde de *Jyder* til *Odens* frem,
De skyndte sig paa det Bedste,
Fynboerne glædtes og hjulpe dem
Deres Herre med Vold at giæste.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 28 14| *Albans-Kirken*, da Messen lød,
Og Kongen sin Bøn da gjorde,
De brød op Døren, derind de brød,
Og slog den Herre til Jorde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 29 Den fromme Konning der Livet lod,
Han godt med Gud det meende,
Kirke og Klerke med Liv og Blod,
Med Tro og Flid han tjende.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 30 Thi er hans Rygte og ærligt Navn,
Saavel hos Mand som Kvinde,
For saadan Daad med Eftersagn
Fra Tid til Tid i Minde.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 31 Hans Legem hviler i sorten Muld,
Hans Sjæl hos Gud mon være,
Der skal Guds udvalgte Børnekuld
Den varende Krone bære.
Den ædle Herre de vog med Uret.
- 32 Langt bedre det er paa Gud at troe
End al Verdens Guld at eie!
Langt heller være hos Gud i Ro
End vandre paa Syndens Veie!
Den ædle Herre de vog med Uret.